

خطرناک‌ترین سیارک قاتل زمین هنوز کشف نشده است!

یک پژوهشگر علوم سیاره‌ای معتقد است که با وجود تلاش‌های بشر برای شناسایی سیارک‌های قاتل، بسیاری از نزدیک‌ترین نمونه‌ها هنوز کشف نشده‌اند.

یک پژوهشگر علوم سیاره‌ای معتقد است که با وجود تلاش‌های بشر برای شناسایی سیارک‌های قاتل، بسیاری از نزدیک‌ترین نمونه‌ها هنوز کشف نشده‌اند.

به گزارش ایسنا و به نقل از فوربس، ناسا، «آژانس فضایی اروپا» (ESA) و دیگران دهه هاست که هدف خود را پیرامون کشف و فهرست بندی همه «سیارک‌های نزدیک به زمین» (NEAs) دنبال می‌کنند. این فهرست، سیارک‌هایی را در بر دارد که ممکن است تهدیدی برای موجودیت انسان‌ها و سایر گونه‌ها باشند.

داده‌های جدید آژانس فضایی اروپا نشان می‌دهند که این هدف تقریباً محقق شده است زیرا اکنون بیش از ۹۵ درصد سیارک‌های موسوم به «قاتل سیاره» با قطر بیش از یک کیلومتر شناخته شده‌اند اما برای سنگ‌های فضایی کوچک‌تر و فراوان‌تر که شاید همه چیز را از بین ببرند اما همچنان می‌توانند یک شهر بزرگ را در یک برخورد مستقیم نابود کنند، این یک داستان بسیار متفاوت است.

«سث جاکوبسون» (Seth Jacobson) استاد علوم سیاره‌ای «دانشگاه ایالتی میشیگان» (MSU) گفت: بسیاری از سیارک‌های بالقوه قاتل حدود ۱۰۰ متر در جمعیت سیارک‌های نزدیک به زمین هنوز کشف نشده‌اند.

ستاره‌شناسان انتظار دارند حدود ۳۰ هزار سیارک نزدیک به زمین با قطر بین ۱۰۰ تا ۳۰۰ متر وجود داشته باشند که شاید در این گروه قرار بگیرند. تاکنون حدود ۷۰۰۰ سیارک با این اندازه در نزدیکی زمین پیدا شده و این بدان معناست که بیش از ۷۵ درصد آنها را می‌توان در حین چرخش به دور خورشید و هنگامی که احتمالاً از مسیر سیاره ما عبور می‌کنند و از آن بیرون می‌روند، کشف کرد. همچنین، آژانس فضایی اروپا تخمین می‌زند که بیش از ۶۰۰ سیارک نزدیک به زمین با اندازه بین ۳۰۰ تا ۱۰۰۰ متر هنوز کشف نشده‌اند.

اما قاتلان شهرها و سیاره‌ها، بزرگترین سیارک‌های نزدیک به زمین هستند که از اکثریت فاصله دارند. جدیدترین داده‌های آژانس فضایی اروپا نشان می‌دهند که ممکن است یک میلیون سیارک با قطر بین ۳۰ تا ۱۰۰ متر وجود داشته باشند که بیش از ۹۸ درصد آنها ناشناخته هستند.

به نظر می‌رسد که ما تقریباً هر قرن یک بار مورد اصابت یکی از این سیارک‌ها قرار می‌گیریم. برخورد «شهاب سنگ چلیابینسک» (Chelyabinsk meteor) که در سال ۲۰۱۳ در روسیه رخ داد، هزاران پنجره را شکست و صدها نفر را مجروح کرد. برخی از پژوهش‌های جدید نشان می‌دهند که دوران جدید در مورد تأثیر سیارک‌های نزدیک به زمین، نسبتاً ساکت بوده است و ما باید هر چند دهه یک بار انتظار تأثیرات بیشتری را داشته باشیم.

اعتقاد بر این است که شهاب سنگ چلیابینسک، ۳۰ تا ۱۰۰ متر عرض داشته و احتمالاً آن قدر بزرگ نبوده است که یک شهر بزرگ را نابود کند اما برخورد مستقیم به یک منطقه شهری مطمئناً باعث ایجاد خسارت و تلفات می‌شود. بنابراین، پرسش اصلی شاید این باشد که آیا شهاب سنگ چلیابینسک یکی از نمونه‌های کشف شده قبل بود.

پاسخ قاطعانه خیر است. در واقع، آن شهاب سنگ کاملاً ناشناخته باقی ماند تا اینکه در جو منفجر شد و بر فراز روسیه تکه تکه شد. علاوه بر این، شهاب سنگ چلیابینسک از جهت خورشید آمده بود که در حال حاضر، نقطه کور اصلی در زیرساخت تشخیص سیارک‌های نزدیک به زمین ما است.

ناسا با پرتاب فضاپیمایی به نام «نتو سروایور» (NEO Surveyor) در نیمه دوم این دهه، به دنبال برطرف کردن نقص فاحش رویکرد ما در حفاظت از سیاره است. هدف این ماموریت، از بین بردن تهدید همه سیارک‌های ناشناس با عرض بیش از ۱۴۰ متر و بیشتر سیارک‌ها در فاصله ۱۰۰ متری است.

جاکوبسون گفت: برای ساختن یک تصویر کامل از همه سیارک‌های نزدیک به زمین تا محدوده اندازه چلیابینسک، به توسعه ماموریت بعدی یا فضاپیمای دیگری نیاز داریم.

در این میان باید آزمایش‌ها را در آمارها پیدا کنیم. برخورد سیارک‌های بزرگ، تقریباً هر قرن یک بار یا در بدترین حالت شاید یک بار در هر نسل رخ دهد. نکته مثبت این است که بیشتر سطح سیاره ما یا با اقیانوس یا با جنگل پوشیده شده است. بنابراین از نظر آماری، خطر مصدوم شدن ناشی از یک سیارک نزدیک به زمین با اندازه متوسط، بسیار کم است.

در هر حال، مطمئناً خوب است که تصور بهتری را از آنچه در حال حاضر در اطراف سیاره ما در حال پرواز است داشته باشیم.